

Заволінковська Н.І.

студентка,

Херсонський державний університет

ФОРМУВАННЯ ВМІНЬ РОЗВ'ЯЗУВАТИ ЗАДАЧІ З ХІМІЇ ПРИ ВИВЧЕННІ РОЗДІЛУ: «РОЗЧИНИ» У СТУДЕНТІВ МЕДИЧНИХ ЗАКЛАДІВ І-ІІ РІВНЯ АКРЕДИТАЦІЇ

Сьогодні у більшості сфер життя людини відбуваються рушійні зміни. Для вирішення актуальних завдань сьогодення необхідне впровадження нових підходів. Це досягається шляхом використання новітніх технологій, удосконалення практичних умінь, навичок, отримання й опрацювання масиву інформації зі своєчасним застосуванням її у практичній діяльності [1, с. 321].

В медичних навчальних закладах І-ІІ рівня акредитації на другому курсі викладається предмет «Медична хімія».

Головною метою даного предмету є формування вихідного рівня знань студентів, необхідних для свідомого вивчення клінічних дисциплін, прищеплення студентам хімічного мислення [2, с. 5].

Майбутня професійна діяльність студентів – медиків тісно пов'язана з розчинами, факторами які впливають на розчинність, процесами, що відбуваються в цих системах тому, що розчини – найпоширеніші системи у живій природі, а також відіграють виключно важливу роль у життєдіяльності організмів [3, с. 87].

Розв'язування розрахункових задач з хімії – одна зі складових хімічної освіти поряд з вивченням і засвоєнням теоретичного матеріалу та опануванням технікою експерименту.

Введення задач в навчальний процес дає змогу реалізувати такі дидактичні принципи навчання:

- забезпечення самостійності й активності студентів;
- досягнення єдності знань і умінь;
- встановлення зв'язків навчання з життям.

Розрахункові задачі можна використовувати на всіх етапах навчального процесу:

- під час вивчення навчального матеріалу;
- під час його засвоєння;
- під час перевірки та контролю студентів.

У ході розв'язування задач з хімії забезпечується:

- вироблення оптимальної методики підходу до теоретичного обґрунтування умови задачі;
- єдність навчання, розвитку, виховування студентів;
- закріплення правил, термінів, рівнянь;
- осмислення зв'язку фізичних величин;
- конкретизація, систематизація, зміцнення і перевірка знань студентів;
- поєднання теорії з практикою, вміння втілювати свої знання у життя;
- розвиток логічного мислення, активізація розумової діяльності, виховання ініціативності, самостійності, уважності;
- ілюстрація хімічних закономірностей, принципів хімічної технології;

– працелюбність, цілеспрямованість, відповідальність, наполегливість у досягненні визначеної мети.

У процесі розв'язування задач реалізуються міжпредметні зв'язки хімії з фізикою, математикою, що відбивають єдність природи й дозволяють розвивати світогляд студентів [4].

Аналіз підручників рекомендованих для використання в медичних закладах I – II рівня акредитації показав, що матеріали розв'язування задач розділу «Розчини» потребують доповнення та урізноманітнення.

З'ясовано, що у студентів збільшується зацікавленість у вивченні даного розділу коли пропонуються для розв'язування задачі в умові яких згадуються речовини, що входять до складу розчинів для проведення ін'єкцій, обробки ран, розведення антибіотиків, інгаляцій, проведення аналізів; задачі-схеми, задачі-малюнки, а також використовується комп'ютер, проектор.

За допомогою таких задач та сучасних інформаційних технологій студенти – медики вчаться логічно мислити, аналізувати побачене, самостійно формулювати умову задачі, знаходити шляхи її розв'язання, робити висновки, проводити рефлексію своєї діяльності. Крім того, реалізується міжпредметна інтеграція медичної хімії з клінічними дисциплінами, яка сприяє системному і цілісному пізнанню світу, організму та процесів, які відбуваються в здоровому стані і при патології.

Грунтовними знаннями з хімії не можливо оволодіти, не розв'язуючи розрахункових задач, адже вони сприяють розвитку основним психологічним процесам. Велике практичне значення мають розрахункові задачі саме з теми: «Розчини». Набуті вміння розв'язувати задачі студенти – медики застосовують під час вивчення клінічних дисциплін, а також в майбутній професійній діяльності, в хімічних лабораторіях, аптеках. Елементарні знання з цієї теми необхідні в побуті.

Сучасний студент – медик завдяки технічному та інформаційному прогресу, правильній організації навчальної діяльності, відведенню головної ролі пізнавальному інтересу, який за сприятливих педагогічних умов переростає в інтерес професійний, має можливість у майбутньому стати високоосвіченою, всебічно розвиненою, конкурентоспроможною на ринку праці особистістю.

Список використаних джерел:

1. Методика навчання і наукових досліджень у вищій школі / за ред. Є.У. Гончаренко, Т.М. Олійника. – К.: Вища школа, 2003. – 321 с.
2. Практикум з медичної хімії / А.В. Порецький, О.В. Баннікова-Безродна, Л.В. Філіппова. – К.: ВСВ «Медицина», 2015. – 5 с.
3. Медична хімія А.С. Мороз, Д.Д. Луцевич, Л.П. Яворська. – В.: Нова книга, 2013. – 87 с.
4. Данильченко В.Є. Як розв'язувати задачі з хімії. – Х., 2008. – 95 с.